

Č. 9201.

Pozemková reforma: * Stpú není oprávněn odvolati udělený souhlas k zcizení zabrané půdy z toho důvodu, že kupující straně připsány byly do vlastnictví i takové plochy, na něž se souhlas podle mínění stpú-u nevztahoval.

(Nález ze dne 18. dubna 1931 č. 5718.)

V ě c: Jan P. v D. (adv. Dr. Kar. Ziegler z Prahy) proti státnímu pozemkovému úřadu v Praze o zrušení svolení podle § 7 zák. záb.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Výměrem z 18. května 1927 udělil stpú svolení k trhovému smlouvě, kterou vlastník velkostatku K. prodal st-li pozemky v kat. obci D. o výměře 3 ha 27 a 91 m² a to les o výměře 2 ha 61 a 80 m², pastvu o výměře 611 m², role a louku o výměře 0'6 ha za ujednanou cenu trhovou 2.500 Kč za 1 ha, tudíž úhrnem 8.197 Kč 75 h.

Výměrem z 26. dubna 1929 sdělil stpú oběma stranám, že výměrem z 18. května 1927 udělil svolení k prodeji pozemků pouze ve výměře 3 ha 27 a 91 m², z čehož dle smlouvy připadá na části parcel č. kat. . . . výměra 0'6 ha. Tyto parcely měly však původní výměru mnohem větší a byly v trhovém smlouvě označeny původními čísly katastrálními bez ohledu na to, že části těchto parcel staly se předmětem řízení přidělového. Tím se stalo, že kupujícímu byly do vlastnictví připsány i přidělené již části parcel. Ježto stpú schválil podle cit. smlouvy prodej pozemků jen o výměře 3 ha 27 a 91 m², jeví se nesrovnalost mezi výměrou prodaných pozemků ve smlouvě uvedenou a výměrou kupujícímu knihovně připsanou. Stpú upozorňuje na tuto okolnost a stanoví k odstranění tohoto rozporu lhůtu do konce května 1929, jinak odvolává souhlas k prodeji daný. — Když strany rozpor neodstranily, vydal stpú nař. výměr, v němž opětně poukázal na nesrovnalost, která vznikla tím, že prodány byly se souhlasem stpú-u pouze části parcel ve výměře 0'6 ha, ve skutečnosti však převedeny byly na nového nabyvatele parcely celé, tedy i ony části, jež staly se předmětem řízení přidělového a byly přiděleny. Ježto strany nevyhověly ani vyzvání úřadu, aby uvedly smlouvu trhovou v souhlas s uděleným svolením, zrušil stpú souhlas, který udělil trhovému smlouvě, a prohlásil, že činí zároveň opatření, aby u pozemků touto smlouvou st-li prodaných bylo poznamenáno, že jsou zabrány státem podle zák. záb.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss takto:

Stížnost vytýká především, že stpú nemůže z toho důvodu, že strany nevyhověly jeho vyzvání a neodstranily rozpor ve stanovené lhůtě, rušiti udělený již souhlas, poněvadž vyzvání stpú postrádá jednak charakteru rozhodnutí způsobilého vejíti v moc práva, ježto je pouhou pohrůžkou danou stranám, ale mimo to vyzvání ono je nezákonné, poněvadž je nepřípustným zásahem do soukromých práv st-le, nabytých z uděleného souhlasu, a nemůže tedy nař. rozhodnutí o takový nezákonný akt býti opíráno.

Nss nemohl v tomto bodě dáti stížnosti za pravdu.

Stížnosti je sice přisvědčiti v tom, že výměr z 26. dubna 1929 není nějakým rozhodnutím právní moci schopným, nýbrž pouhou pohružkou, jejíž nebdání nemohlo míti v zápětí nějaké nepříznivé právní účinky pro st-le, avšak žal. úřad z toho důvodu, že strany jeho vyzvání nevyhověly, udělený souhlas ke zcizení nezrušil, nýbrž učinil tak z důvodů věcných, t. j. proto, že podle jeho názoru souhlas se omezoval pouze na zcizení části parcel č. kat. . . . ve výměře 60 a, kupující však na základě schválené smlouvy dal si připsati do vlastnictví celé parcely, tedy i části těch, které udělením souhlasu nebyly ze záboru propuštěny, nýbrž podrobeny byly řízení přidělovému a byly také přiděleny. Není tedy vlastním důvodem, o který žal. úřad se opírá, že nebylo dbáno upozornění daného úřadem, nýbrž skutečným důvodem, proč úřad souhlas ruší, je ona nesrovnalost, která podle domnění stpú-u povstala následkem toho, že udělen byl souhlas pouze ke zcizení části parcel ve výměře 0'6 ha, ve skutečnosti však převedeny byly na základě tohoto souhlasu na nového nabyvatele parcely celé, výměru 0'6 ha daleko převyšující.

Otázkou je, zda tento rozpor skutečně opravňoval úřad k tomu, aby odvolal původně udělený souhlas ke zcizení zabraného majetku. Nss otázku tuto zodpověděl záporně. Jednou uděleným souhlasem ke zcizení podle § 7 zák. záb. je stpú, jak nss ustáleně judikuje, vázán a nemůže souhlas ten libovolně odvolati. Nemůže tak zejména činiti z toho důvodu, že strany neb jiný úřad vykládají si vydané rozhodnutí podle § 7 zák. záb. podle názoru stpú-u nesprávně a vztahují je i na plochy, které podle názoru stpú-u ze záboru propuštěny nebyly. Stpú-u mohl uvedený rozpor býti pouze podnětem k tomu, aby novým svým rozhodnutím deklaroval, které části parcel byly s jeho souhlasem z 18. května 1927 propuštěny ze záboru, a které nikoliv, rozpor ten však neopravňoval stpú k tomu, aby původní svůj souhlas vůbec odvolal, a tak odnímal st-li i ono právo, které, jak sám uznává, mu udělil. Učinil-li tak stpú přec, odporuje jeho rozhodnutí zákonu.

Č. 9202.

Vojenská taxa: * Snížením daňových nedoplatků podle zák. č. 235/24 mění se základna pro vyměření služební taxy náhradní.

(Nález ze dne 20. dubna 1931 č. 23.217/28.)

V ě c: Karel M. a Rudolf M. v P. proti ministerstvu vnitra o snížení služební taxy náhradní.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Platebním rozkazem osp-é v B. byla za rok 1920 vyměřena Karlu M. podle daně z příjmu 6.717 Kč náhradní taxa služební 4.065 Kč. Zdali a na jakém základě mu byla vyměřena tato taxa též za rok 1919, není ze spisů patrné; pouze v napadeném rozhodnutí se uvádí částka 23 Kč. Proti výměře daně z příjmu za rok 1919 Karel M. nepodal odvolání. Rudolfu M. vyměřil týž úřad vojenskou taxu za rok 1919 podle daně z příjmu 14.710 Kč obnosem 8.288 Kč, a za rok 1920 dne 22. února 1925 podle daně z příjmu 7.253 Kč obnosem 4.365 Kč.